

ต้องเป็น “มืออาชีพ” เท่านั้น

ปพ.ศ. 2565 กำลังจะผ่านไป และอีกไม่กี่วันก็เข้าปีใหม่ พ.ศ. 2566 แล้ว

เราทุกคน นอกจากจะเตรียมตัวฉลองปีใหม่ และขึ้นชม (หรืออมทุกข์) กับวันเวลาที่ผ่านไปแล้ว ก็ขอให้เราเริ่มต้นปีใหม่ ด้วยการหาเวลา “พิจารณาบทพบนตนเอง” ใน 3 ประเด็นสำคัญ สำหรับปีที่ผ่านมา ดังนี้

- (1) เราได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน (ที่จับต้องได้) อะไรบ้าง
- (2) เราได้พัฒนาตนเองในด้านใดบ้างไหม
- (3) เรามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นหรือไม่

คำตอบที่ได้ควรจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข และพัฒนา ให้ชีวิตความเป็นอยู่ของเราดีขึ้น เราจะได้กำจัดจุดอ่อน และเสริมจุดแข็งเพื่อตั้งเป้าหมาย และวางแผนดำเนินการต่อไปในปีใหม่ เพื่อจะได้เข้าใกล้ความสำเร็จมากขึ้น (ประสบความสำเร็จ) และมีความสุขอย่างยั่งยืนต่อไป

แต่ความเป็นจริงในวันนี้ ก็คือ **คนที่ทำอะไรแบบ “มืออาชีพ” เท่านั้น จึงจะอยู่รอดปลอดภัย และสำเร็จได้อย่างยั่งยืนยาวนาน**

“ความเป็นมืออาชีพ” จึงสำคัญอย่างยิ่งต่อพวกเราทุกคน

“มืออาชีพ” ในที่นี้หมายถึง การมีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีความชำนาญยิ่งในวิชาชีพของตน (ในงานที่ตนทำอยู่) จนปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐาน และบรรลุเป้าหมายอย่างถูกต้องครบถ้วน มืออาชีพจึงเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น ทำอะไรก็ตั้งใจทำอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดผลงานที่สม่ำเสมอ และที่ดีที่สุด

พูดง่าย ๆ ว่า **เราจะต้องพัฒนาตนเองให้เป็น “มืออาชีพ” ในทุกบทบาททุกหน้าที่ และทุกตำแหน่งที่ทำอยู่ให้ได้**คือเราสามารถทำงานบรรลุเป้าหมาย (ได้ผลลัพธ์หรือผลงาน) ตามที่ระบุไว้ใน “ใบพรรณาคณลักษณะงาน” (Job Description: JD) ของตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ ซึ่งทำให้หัวหน้าหรือผู้ที่เกี่ยวข้องพึงพอใจ (จนถึงขั้นประทับใจ) เพราะเราทำได้ตามที่องค์กร และผู้บริหารคาดหวังไว้

ความเป็นมืออาชีพเท่านั้น จึงสามารถทำได้ตามความคาดหวังของลูกค้า และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ทอดไข่เจียวหมูสับหรือผัดกระเพราได้รสชาติเหมือนกันทุกครั้ง ทำงานเสร็จตามเวลา ทำงานได้คุณภาพเหมือนเดิม ทำงานผิดพลาดน้อย จนหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาไม่ผิดหวัง และเชื่อถือไว้วางใจ ลูกค้าก็เชื่อมั่น เป็นต้น

ลองคิดดูนะครับว่า ถ้าทอดไข่เจียวแล้วรสชาติไม่เหมือนกันเลยสักครั้งเดียว จะมีใครเป็นลูกค้าประจำของเราไหม เพราะที่เราติดใจร้านอาหารหนึ่ง ๆ ก็เพราะแม่ครัวทำอาหารมีรสชาติเหมือนกันทุกครั้ง คือ มันใจว่าอร่อยเหมือนเดิม เราก็เลยอุดหนุนเป็นขาประจำ

**หัวหน้าเก่ง
ไม่ใช่คนที่สั่งลูกน้องให้ทำงานได้
แต่เป็นคนถือไปทำงาน
เป็นตัวอย่างให้ลูกน้องดูดี**

วิฑูรย์ โชคดี

ดร.วิฑูรย์ สัมโชคดี

คนที่ เป็น “มืออาชีพ” จึงมีโอกาสก้าวหน้า และประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไปหรือพวก “มือสมัครเล่น” ดังนั้น การจะเป็น “มืออาชีพ” ได้ ก็ต้องลงทุนลงแรง ศึกษาเรียนรู้ และฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

เราจึงได้ยินเสมอ ๆ ว่า นักกอล์ฟมืออาชีพ นักแสดงมืออาชีพ นักฟุตบอล นักเขียนมือโปร เป็นต้น

ดูอย่าง นักยกน้ำหนักหญิง “ลู่ไวย ลู่ไวย” ของเราที่เป็นแชมป์โอลิมปิกของโลก (คุณอุดมพร พลศักดิ์) เธอต้องฝึกยกน้ำหนักอาทิตย์ละหลายวัน วันละหลายชั่วโมง ฝึกทุกวันถึง 4 ปีเต็ม เพียงเข้าแข่งขันเพื่อยกน้ำหนักไม่ถึง 60 วินาที ก็ถูกตัดสินอนาคตเลย (บางคนอาจต้องฝึกถึงครึ่งค่อนชีวิต แต่ลงแข่งไม่ถึงนาที)

ดังนั้น เราจึงต้องพัฒนา “ความรู้” “ทักษะ” และ “ความสามารถ” ต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อเป็น **“พื้นฐานที่แข็งแกร่ง”** รองรับความเป็นมืออาชีพของเรา อันได้แก่

(1) รู้จริงในสิ่งที่ทำ คือ มีความรู้ความเข้าใจในงานที่ทำอยู่ในตำแหน่งที่เป็นอยู่ ในบทบาท และภารกิจที่รับผิดชอบอยู่ รวมถึงการรู้จริงในธุรกิจอุตสาหกรรมที่เราประกอบกิจการอยู่ (การรู้จริงในเรื่องที่ทำอยู่ ทำให้เรารู้จุดแข็งจุดอ่อน รู้ปัจจัยแห่งความสำเร็จ รู้ขั้นตอนงาน ฯลฯ จึงสามารถปรับปรุงงานได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพสูงสุดได้)

(2) การบริหารจัดการ “เวลา” อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) การเพิ่มผลผลิตภาพ (ทำน้อยได้มาก)

(4) การคิดเชิงวิเคราะห์

(5) การทำงานเป็นทีม

(6) ความเป็นผู้นำ และเรื่องอื่น ๆ ที่จะทำให้เราก้าวสู่ความเป็น “มืออาชีพ”

สรุปว่า ในยุคนี้เราต้องพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้เร็วขึ้น และมากขึ้น พร้อมทั้งการลงมือทำจริงเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ ซึ่งผู้คนจะได้เชื่อถือ และศรัทธาในความเป็น “มืออาชีพ” ของเรา

Just One More Step อีกนิดเดียวเท่านั้น

สวัสดีปีใหม่ 2566 ครับผม !

